

NÉPSZABADSÁG

1958. május 13, kedd

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI LAPJA

XVI. évfolyam, 112. szám

A lengyel párt- és kormányküldöttség elutazott hazánkból

NYILATKOZAT

a Magyar Szocialista Munkáspárt és a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány, valamint a Lengyel Egyesült Munkáspárt és a Lengyel Népköztársaság kormánya küldöttségeinek tárgyalásairól

1958. május 9–12 között a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány meghívására a Lengyel Egyesült Munkáspárt és a Lengyel Népköztársaság kormánya küldöttsége baráti látogatást tett a Magyar Népköztársaságban.

A látogatás ideje alatt a két testvérpárt és a két kormány küldöttei között tárgyalások folytak, amelyeken a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány részéről részt vettek: Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára és dr. Münnich Ferenc, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány első elnökhelyettese, Marosán György, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, államminiszter, Kállai Gyula, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, államminiszter, dr. Sik Endre külügyminiszter, Incze Jenő külkereskedelmi miniszter, Katona János, a Magyar Népköztársaság lengyelországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, a küldöttség tagjai.

A tárgyalásokon jelen voltak: Szilágyi Dezső, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának osztályvezetője és Sebes István külügyminiszterhelyettes.

A Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága és a Lengyel Népköztársaság kormánya részéről a tárgyalásokon részt vettek: Wladyslaw Gomulka, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára és József Cyrankiewicz, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke, a küldöttség vezetői; Edward Ochab, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, földművelésügyi miniszter, Feliks Pisula élelmiszeripari és begyűjtési miniszter, Tadeusz Kropczynski külkereskedelmi miniszterhelyettes, Adam Willmann, a Lengyel Népköztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, a küldöttség tagjai.

A megbeszéléseken jelen voltak: Maria Wierna nagykövet, a külügyminisztérium főigazgatója, József Czesak, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága nemzetközi osztályának vezetője.

A szívélyes és baráti légkörben lefolyt megbeszéléseken eszmecserét folytattak a jelenlegi nemzetközi helyzet és a nemzetközi munkásmozgalom legfontosabb kérdéseiről, valamint sokoldalúan megvitatták a Magyar Népköztársaság és a Lengyel Népköztársaság kapcsolatainak fejlődését. Az összes megtárgyalt kérdésben teljes egyetértés nyilvánult meg.

I.

A nemzetközi helyzet időszerű kérdéseiről folytatott eszmecseré eredményeként a két küldöttség a következőket állapítja meg:

A Magyar Népköztársaság és a Lengyel Népköztársaság külpolitikájának alaptétele a különböző társadalmi rendszerű államok békés egymás mellett élésének elve; ebből eredően a nemzetközi kapcsolatokban mutatókozó feszültség enyhítésére, a hidegháború okozta káros jelenségek

kiküszöbölésére törekednek. Ennek megfelelően, kölcsönös előnyök alapján, a szuverenitás és az egyenjogúság tiszteletben tartása mellett, a gazdasági és kulturális kapcsolatok fejlesztése céljából együtt kívánnak működni minden országgal.

E törekvésektől vezetve, mindkét fél teljes mértékben támogatja a Szovjetunió, a többi szocialista államnak és a világ békés erőinek a fegyverkezési verseny megfékezésére és megszüntetésére, a népek kölcsönös bizalom alapuló kapcsolatainak megteremtésére irányuló kezdeményezéseit és akcióit.

A két küldöttség megállapítja, hogy a nemzetközi feszültség enyhítése, a világ népeinek biztonsága és együttműködésük megerősítése felé vezető úton komoly lépést jelentene, ha megvalósulhatna a Szovjetunió kormányának az a kezdeményezése, hogy legfelsőbb szinten értekezletet hívjanak össze a fontos nemzetközi problémák megvizsgálására. E kezdeményezést mindkét fél a legteljesebb mértékben támogatja.

Ugyanakkor úgy véli, hogy komolytalanok és felelőtlenek bizonyos nyugati reakciós és imperialista erők próbálkozásai, hogy az értekezlet napirendjére kerüljenek az európai népi demokratikus országok társadalmi rendszerére vonatkozó kérdések, amelyről ezen országok népei maguk dön-

töttek. Ilyen kérdések felvetése az értekezleten beavatkozási kísérletet jelentene ezen államok belügyeibe, ami sértene szuverenitásukat, és ellentétes lenne az Egyesült Nemzetek alapokmányának elveivel.

Abból kiindulva, hogy a jelenlegi nemzetközi helyzet kulcskérdése a fegyverkezési versenyben rejlő atomháborús veszély elhárítása, mindkét fél azt a nézetet vallja, hogy e cél gyors elérése érdekében szükséges első lépés az lenne, hogy beszüntessék az atom- és hidrogénfegyverekkel folytatott kísérleteket.

Mindkét fél a legteljesebb mértékben támogatja a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának nagyjelentőségű határozatát a nukleáris fegyverekkel folytatott kísérletek egyoldalú beszüntetéséről. Ez a határozat a világ minden népében mély visszhangot váltott ki. Nemcsak bátor, humanizmussal áthatott cselekedet ez a kölcsönös bizalom légkörének megteremtésére, hanem — amennyiben az atomfegyverrel rendelkező többi nagyhatalom is csatlakozik hozzá — nagyjelentőségű lépéssé válhat a nukleáris fegyverek teljes eltüntetése és megsemmisítésére irányuló megegyezés felé.

A két küldöttség ugyanakkor aggodalommal állapítja meg, hogy a legrakétásabb imperialista körök részéről — amelyek a fegyverkezési verseny fokozására törekednek és akadályokat gördítenek az enyhülés útjába — növekedik a nyomás a leszerelési megegyezés megghiúsítására.

Európában különösen veszélyt jelent a Német Szövetségi Köztársaság hadseregének atom- és rakétafegyverekkel történő felszerelése. A Bundestagnak a Német Szövetségi Köztársaság atomfegyverekkel való felszereléséről hozott határozata mélységes aggodalommal tölti el mindazokat az európai népeket, amelyek már nem egy ízben estek a német militarizmus áldozatául. Ez a határozat nemcsak a Németországgal szomszédos népek, hanem valamennyi európai nép biztonságát veszélyezteti, annál is inkább, mert a Német Szövetségi Köztársaság olyan állam, ahol nyíltan területi követeléseket hangoztatnak és a revansista erők hivatalos támogatásban részesülnek. A Bundestag súlyos következményekkel fenyegető döntése — a két küldöttség meggyőződése szerint — a nyugat-németországi militarista és revansista erők aktivizálódásának jele. Ez a döntés befejezett tényeket teremt, súlyosan élezi az európai helyzetet, még hozzá olyan időszakban, amikor a Szovjetunió kezdeményezésére a nagyhatalmak eszmecserét folytatnak a legfelsőbb szinten tartandó értekezlet összehívására és amikor a népek az egész világon

Aláírták a magyar és a lengyel párt- és kormányküldöttség tárgyalásairól szóló nyilatkozatot

Vasárnap este az Országház Munkácsy-termében aláírták a Magyar Szocialista Munkáspárt és a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány, valamint a Lengyel Egyesült Munkáspárt és a Lengyel Népköztársaság kormánya küldöttségeinek tárgyalásairól szóló nyilatkozatot.

A nyilatkozatot magyar részről Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, államminiszter és dr. Münnich Ferenc, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a forradalmi munkás-paraszt kormány

elnöke, lengyel részről Wladyslaw Gomulka, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára és József Cyrankiewicz, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága Politikai Bizottságának tagja, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke írta alá.

Az aláírásnál jelen volt Dob István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Apró Antal, Biszku Béla, Fehér Lajos, Fock Jenő, Kállai Gyula, Kiss Károly, Somogyi Miklós, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagjai, Komócsin Zoltán

és Nemes Dezső, a Politikai Bizottság póttagjai, a forradalmi munkás-paraszt kormány számos tagja, a politikai élet több más vezető személyisége.

Lengyel részről jelen volt Edward Ochab, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, földművelésügyi miniszter, Feliks Pisula, élelmiszeripari és begyűjtési miniszter, Tadeusz Kropczynski külkereskedelmi miniszterhelyettes, Adam Willmann, a Lengyel Népköztársaság budapesti nagykövete, a küldöttség tagjai.

Jelen voltak az aláírásnál mindkét küldöttség szakértői. (MTI)

A küldöttségek vezetői aláírják a közös nyilatkozatot.

(Folytatás a 2. oldalon.)